

DISSERTATIO MEDICA
INAUGURALIS
DE INSANIA;

QUAM

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T.P.

ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI;

NECNON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU;

ET NOBILISSIMAE FACULTATIS MEDICAE DECRETO;

Pro Cradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOANNES TWYNAM,

Anglus,

COLLEG. REG. LOND. CHIRURG. SOCIUS.

“Canst thou not minister to a mind diseased?”

SHAKSPEARE.

Kalendis Augusti, horâ locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT J. CLARKE ET SOCII.

M.DCCC.XXVII.

PATRI SUO DILECTO, AMICOQUE OPTIMO,

HENRICO TWYNAM,

DE BISHOP STOKE IN COMITATU HANTONIENSI,

ARMIGERO,

NECNON

VIRO SPECTATISSIMO CHIRURGOQUE PERITISSIMO

GILES KING LYFORD, ARMIGERO,

IN NOSOCOM. WINTON. PER ANNOS XL. CHIRURG. PRIM.

*Non minus scientia quam virtutibus ornato, sub cujus auspiciis
ad Medicinæ Studium primum incubui,*

HOC OPUSCULUM

AMICITIAE ANIMIQUE HAUD INGRATI PROPTER PLURIMA

BENEFICIA IN SE BENIGNISSIME COLLATA

PERTENUE TESTIMONIUM

D. D. D.QUE

AUCTOR.

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE INSANIA.

AUCTORE JOANNE TWYNAM.

NULLUS cui genus humanum obnoxium est morbus, tam multum nostram movet commiserationem quam qui ex privatione animi virium constat, quibus imperantur propensiones nostrae, quibusque cum societate relationes conservantur. Et vere dicatur, nullum esse morbum, qui tam parvam explicationem a medicis recipit; et minimè mirum est, dum animadvertamus, plerosque eorum nisi nuperrimè, aut administrationi hominum artis medicae indoctorum, aut curationi medicorum, illos aequè empiricè et secrete tractare propensorum subjec-

tos esse. Rarissime accidit, hunc morbum medicis ordinariis per totam progressionem tractandi occasionem praebere, et illi tantum, quicquid Hospitium Insanorum optimum et pretii minoris esset, consilium dare occupati sunt. Ab hujus morbi abductione in universum a medicorum observatione, imperitia aliûs et aversatione alterius partis horum, qui occasionem idoneam naturam ejus perscrutandi habent, oritur, tam pauca opera practica de Insania, tamque multum parcius perfectam esse, pro rata parte, aliis morbis, ab investigationibus nuper in omnium fere morborum Physiologia atque Pathologia factis.

Consuetudo habendi eum, temporis magnum per spatium, animi morbum tantùm itaque scientiis abstrusis metaphysicis commiscendi, praeterea obscuritati ejus contribuit; nam loco observationis accuratae de morbi natura, disquisitiones contemplativas de animi facultatibus invenimus. In hoc tentamine has quam maxime evitare, et ad morbi phaenomena nosmetipsos limitare proponimus.

De *Definitione*, &c.—Verbum Insania satis intelligitur et sub denominationibus *Vesania*; *Delirio*, *Folie* ou *Alienation Mentale*, et

Lunacy, auctoribus designata est ; sed occurrit tam diversis formis atque signa characteristicam tam diversa sunt, ut omnes fere auctores illam definiendo discrepaverunt.

Ab veterum plerisque Mania et Melancholia esse gradus alia alius credebantur, et ab Phrenitide, febre absente, dignoscebantur ; et maniam furibundam inter et tristitiam melancholicam signa diagnostica fere eadem fuerunt, his nosologicis in nostro tempore selectis : “ Respon-
“ demus varios esse melancholiae gradus et
“ varias humoris melancholici cum aliis humo-
“ ribus permixtiones, indique maximam deliri-
“ orum varietatem emergere et maniam furi-
“ bundam producere.” *V. Riverii Prax. Med.*
L. 1, c. xiv. V. quoque GALEN et ARETEUS.

Illus. *CULLENUS* in ejus *Nosologia veterum* notiones consecutus est et *Vesaniae* ordinem in *Amentiam*, *Maniam*, *Melancholiam* et *Oneirodyniam* divisit.

Post illum, multi auctores, intra hos vigintis annos, *Insaniae* nosologicam ordinem deducere conati sunt, sed quam parum prospere opera demonstrant. *Dr. ARNOLD* opus elaboratum de his morbis in 1806 edidit, et in eo *Genus* in

“ Ideas et Notiones,” secundam contemplationes LOCKE et HARTLEY institutas, divisit, et Species multas recensuit, et nomen specificum omnibus fere symptomatorum varietatibus assignavit.

Prof. PINEL quoque opusculum practicum in Gallia edidit, (quod nuper ab discipulo suo ESQUIROL illustratum est,) quo in quatuor Genera Insaniam distribuit, et ut ab Anglis plurimis falsè interpretatum est in verbis suis transcribemus:—

“ I. MANIE, *ou delire general marqué de plus
ou moins d’agitation, d’irascibilité ou de pen-
chant à la fureur, et designé Manie Periodi-
que ou continuel.*

“ II. MELANCHOLIE, (Monomanie,) *ou Delire
exclusif dirigé sur un objet, ou un serie par-
ticulier des objets avec abattement, morosité
et plus ou moins de penchant au desespoir.*

“ III. DEMENCE, *ou abolition de la pensée,
debilité particulier des operations de l’entende-
ment et des actes de la volonté.*

“ IV. IDIOTISME, *ou obliteration des facultes
intellectuels et affectives.”*

(Vide PINEL, p. 138. Ed. 1809.)

Appellatio, *Monomania*, ut magis distinctè Melancholiam ab re unica orientem designans,

ab ESQUIROL in usum illata fuit et Melancholiae speciem constat bene descriptam.

Genus *Dementia*, quod illi CULLENI ordini adjunxere, classem Insanorum bene definitam componeret, praesertim si Medici de ejus signis characteristicis concurrerent.

Dom. DUFOUR et FALRET, Hypochondriasin sub Insaniae ordine, sed fortasse parum justè, collocaverunt.

Tamen alia species est, ubi aeger aliquo subito paroxysmo, *Suicidium* vel *Homicidium* perpetravit, quae medicorum attentionis non satis recepit, itaque de his pauca dicere statuimus.

Suicidium indubite est factum hominis sub Maniae paroxysmo laborantis, et quoque plurima Homicidia, quae, nobiscum adhuc caedes habentur. Eadem symptomata, eadem causae praedisponentes et excitantes praesertim animi fervores, eadem post mortem extispicia, quam in aliis Insanis observantur.

Haec plerumque proveniunt ab aegro ita affecto, ut animi vires dominantes sunt impatientes repugnandi ad quasdam actiones impulsus, quarum peractionem, alio tempore, idem multum horreret. Hae certe sunt effectus qua-

rundam cerebri functionum laesionum, pro quibus societati rationem reddendi non magis obnoxius habeatur, quam alii Maniaci vel Melancholici qui negligentia similiter agere permissi sunt.

Leges de Suicidio quae per tam multos annos polluerunt, quam statutis nostris opprobrium, nuper quasi inefficaces abrogatae sunt, et ulterius de Homicidio maniaco permutationem, ab medicorum testimoniis originem ducentem, perfici necesse est. Sed inter hos insanientes et qui caedem deliberatè et malitiosè perpetraverunt, discriminare valde difficile est.

Insania autem vicissim his variis formis induta est, et in ejusdem morbi progressu, variis hominibus et iisdem variis temporibus, saepe alternae et inter sese complicatae sunt. Et haec dispositio, quosdam auctores omnigenos Nosologiae ordines rejicere et unum morbum sub diversis formis tantùm contemplari induxit.

Saepe etiam formam Intermittentem, Remittentem vel secundum periodos assumit.

De Origine et Signis.—Depingendo originem et symptomata hujus morbi, nobis proemiandum est, quosque homines animo corporeque aliquid sibi proprium habuisse, quod illos ab aliis paris naturae discriminat, constituens ingenii singularitatem quod, Anglice, dicitur *Idiosyncrasy*. Aliquid hujus generis adesse, cujusque fere insani aberrationibus, inventum est, statuimus autem generalia tantum morbi signa seu indicia supervenientia describere ut fiant manifesta.

Insaniae symptomata aliquando observantur gradatim invadere, et esse sollicitudo et inhabilitas attentionem ad aliquid stabiliter applicandi, corporis perturbati et abnormes motus, omisio officii fungendi quae antea punctualiter peragebantur, subitae sententiae mutationes, cogitationum rapidae successiones, loquacitas permagna vel perpetua taciturnitas, prompta determinatio, pervicacia, animi irritabilitas, sine justa causa suspicio, sermonis maledici atque actionum obscaenarum usus, superbia, reprehensionis contemptus, oppositionis impatientia, morositas, inquietudo et vigilia, tristitia vel hilaritas magna cum discessione animi pro re nata. Et revera omnes fere actiones quaedam

signa insueta vel irregularitatem peractionis habere, observantur.

Amicitiae eorum ferventer et profusè, inimicitiae cum detestatione atque fastidiosè, protestantur, contentiosi pugnandique cupidi fiunt obinjurias quas ab amicis sustenuisse excogitant. Sonos vel voces ab coelo, infero, et undiquaque, sussurrosque audire, conspirationes nunquam factas suspicere, causas quas ipsi solum concèpère, attribuere incipiunt. Tranquillitas somni somniis horridis, Incubis, cordisque palpitationibus perturbatur. Tandem cogitationum successiones tam rapidae fiunt, ut aeger illas in ordine componere omnino non potest, animusque ejus ita agitatus evenit, ut nullum imperium in insolitas sententiarum actionumque representationes sustineri potest. Necessitudo eos secludendi et diligenter custodiendi, apud omnes constat, nam sub paroxysmo maniaco evidenter laborant.

Accessio aliquando ostenditur, ingenii praeter naturam sublimitate, et qui antea abstinens, taciturnus, et ab oculis hominum remotus fuit subito ebrius, in deum contumeliosus et clamorosus evadit, et mores vere, animi magnam commotionem demonstrant. Nihilominus congru-

ens est, et nisi eum minutè et continuè vigila- res, suspicionem, illum imaginare res existere quae vere non, et illi quam aliis diversas appar- ere, non haberes.

Alii impulsu animi pathematum deprimenti- um symptomata omnino diversa manifestant. Vultus sollicitus, et spe dejectus, videtur, aus- terus et voluntate abditus, et retrusus est, so- cietatum comitum antea familiarium evitat, ho- minum congressus fugit, et aliquando totum fere per diem lecto decumbit, oculi in aliquo vel vacuo, longo pro tempore, fixi et intensi sunt ; saepe, se aliquid criminis vel morum im- probitatis commisisse, arbitratur, pro quibus poena minatur, multaque alia cerebri figmenta illi sunt timoribus et anxietatibus.—Pavores re- ligiosi et conscii animi cruciatus, illi sollicitu- dinis origo abundans, fiunt. Haec indicia in aegris melancholicis plerumque manifestantur.

Aliquando autem, valde subitò et quasi nulla causa accedere, observatur Insania ; praesertim ut in homicidiis et suicidiis praecipuè notetur.

Morbo confirmato, perturbatio vel infirmitas praevalens se manifesta habet, alii se Demonibus et Magis sceleratis persecutos esse ; alii mem- bra ex vitro formata esse et agunt quasi realiter

ita essent ; alii se duces, alii reges, alii deos ipsos esse credant.

Atque corporis functiones, pro rata parte, non tam multum perturbantur, quam ab mentis excitatione expectaremus. Pulsus et respiratio plerumque naturales sed aliquando paulùm celeriores sunt, in statu maximè furioso, alvus saepe adstricta atque cibo appetitus valde varius est ; urinae et perspiratio multum mutantur et interdum odorem obnoxium habent. Sed nulla adest febris, neque e dolor, neque constitutionis turbatio permagna.

De Cerebro ejusque Pathologia.—In tractationibus de hoc morbo a generali mentis facultatum Imaginationis, Memoriae, Judicandi, &c. descriptione incipere, consuetudo confirmata fuit ; in hoc autem tentamine pauca de cerebri structurâ ejusque physiologia, et pathologia submittemus. Cerebrum dicitur semper calvarium complere, et ejus structura medullaris ut nuper apud anatomicos agnoscitur, fibrosa est ; habet etiam pulsationes, quomodo autem productae sunt, adhuc non satis recte demonstratur, sed ut magni momenti sunt in cerebri functionum gubernando, firma nobis fides est.

Sanguinis in cerebro circuitus ab ullis corporis organis multum diversus est; quantitas ad id missa, amplior est, ad sextam partem sanguinis totius corporis aestimata. Membranis haud aliter ac abdominis et Thoracis viscera, implicata. Sed ullos nervos in ejus membranis dispertiri, nondum demonstratum est, tamen illos adesse, a dolore interno, inflammatione et aliorum morborum metastisi juste inferatur. Dr. MAJENDIE etiam nuper demonstravit semiunciam ad uncias duas fluidi inter meninges et ad imam medullae spinalis partem extendentes, contineri.

Cerebri cava vel ventriculi notatione digni sunt; inter se ventriculi laterales apud foramen MONROIANUM cum quarto vel cerebelli ventriculo ad calami scriptorii punctum, communicant, atque circiter semidrachmam ad drachmas duas fluidi in sano corporis statu continent. Cur igitur? Inter structuram ejus fibrosam, ventriculos, fluidamque in eos contentam non existeret actio consentanea, unum in altero, ex qua multae ejus functiones et earum modificationes, in statu sano morbidove mutuo se inferunt? Encephali functiones consistunt in sensibus ab aliis corporis par-

tibus internis, et sensibus externis, recipiendo, illosque revocando et in ordine distribuendo. Multum de cerebri structura functionibusque demum reconditum est.

Historiam, cadaverum sectionum tam remissè et imperfectè traditam esse, valde lamentabile est; nihilominus inspectiones, quae adhuc recordatae sunt, has tenues structuras plus minusve in statu morbido fuisse plerumque demonstrant. Tamen structuras laesas in omni exemplo invenire non expectemus, nam Insania functionum tantùm vitium habenda est, et in aliis morbis inorganicis, corporis structuram mutatam non invenimus. Mutationes morbidae frequentissimè observatae, sunt effusio aquosa aut in ventriculos cerebri, aut inter meninges, cerebrum ipsum aut durius aut mollius praeter naturam, meninges opacitate calloque obductae et interdum partem in ossa conversae, et vasa plus minusve turgida cum punctis cerebro transversè secato sanguineis.

GREDDING qui multas occasiones habuit cadavera secandi, 216 exempla nobis tradidit, quorum in 162 piam matrem densatam vel aliter morbo mutatam invenit; in 120 aquam inter membranas; in 118 cerebrum praeter solitum

molle, et in 167, crania densissima et reliqua plerumque tenuissima fuisse. Haec etiam BONETUS, MORGAGNI, et alii notaverunt. Sed inquisitiones eorum ad viscera thoracis abdominisque non prolatas esse semper moleste ferendum. A Doctore CHEYNE narratur, Hepar in 400 casibus inspectis in statu morbido inventum esse. Dr. HASLAM 37 exempla cadaverum sectorum dedit, in omnibus quorum cerebrum membranaeque morbi signa similia tulerunt. Sed fortasse mutationes morbiae, ab anatomicis traditae quam effectus potiùs illius status cerebri, quo facultates animi turbantur, habeantur.

De Causis.—Inter causas quae praedisponentes dicuntur, ista cerebri functio peculiaris, quoad susceptionem et facultatem voluntatis gubernandae pertinet, quae notatione in multis hominibus digna est, et a patre ad filium proditur, itaque vocatur haereditaria, imprimis enumeretur. A qua observetur nullum alium morbum magis evidenter pendere, si enim una generatio caret in succedente plerumque apparet, et igitur in Prognosi et ea relatione cum societate summi momenti, Matrimonio, multum contemplare, oportet. Alia autem causa est, quae nobis aequae crebra videtur, et multis auctoribus

omnino praetermissa fuit, et quae ex continua et pertinace laesione harum functionum, cerebro per magnum genus nervosum sympatheticum junctarum, constat. Ista vitiata cerebri sensuum et igitur virium motûs voluntarii conditio, quae notatur ubicunque viscera chylopoietica multum in eorum officiis fungendo, perturbantur, perspicue, quam minute alii ab aliis pendentes sunt, demonstrat; a quo penè a priori inferremus, ut hisce in casibus, ubi cerebrum est morbi situs, id pergraviter horum organorum conditione afficiatur.

Ingeniosus J. ABERNETHY in lecturis suis et variis opusculis chirurgicis plene confirmavit, quam efficaciter multi morbi locales his laesionibus, (et aliorum observationibus alii morbi et praesertim hi, de quibus nunc tractatur,) non minus extensè afficiuntur. Ergo hujus morbi causas contemplando, observatio diligens et investigatio faciendae sunt de harum functionum conditione et affectionibus in aegri sensus et actiones antequam morbus plane confirmatus est, ut, an haec vere et indubitanter quam insaniae causas operantes fuisse, stabiliamus. Debilitas a quacunque origine inducta his laesionibus frequenter adjuvat, illisque conjuncta valida animi

vestigia et diu continuata procreant, quae actionem quarumvis sequentium, plus strenue excitantium causarum, promovent; ex. gr. spei religiosae abjectionis, amoris vel ambitionis frustratae, meditationis assiduae, propensitatis ad venerem contradictae, veneris solitariae, paupertatis pavoris, rei adversae et prosperae, ebrietatis frequente usu contractae, febrium, quibus cerebrum multum perturbatur, subitae mutationis nervorum et vasorum virium in statu parturiendi, eruptionis retrocessae vel alicujus morbi metastatici, secretionum assuetarum suppressionis, Solis caloris vehementis, visque externae capiti admotae. Sed multum ab corporis sanis officiis perfungendo pendere, nemini dubitandum est, qui horum morborum ullius progressum et exitum faustum annotavit. Hi morbi multum Tempestatum et Regionum varietatibus, vitae genere, et potissimum variis magnis excitationibus politicis, moralibus et theologis afficiuntur, quam nuper inter Galliae rerum publicarum vicissitudinem, quum publica Insanorum Hospitia ullo alio tempore plus coarctabantur.

Variae quoque animi affectiones valde excitatae in aegro praedisposito, creberrimae causae fiunt, imprimis ad Suicidium vel Homici-

dium tendentes. “ ZIMMERMAN in Tract. de
“ Med. Experientia, tria diversa maniacorum
“ genera, scilicet hominum a superbia, puella-
“ rum amore, et muliebrum zelotypiâ enume-
“ ravit.”

De Causa Proxima.—De intima natura hujus morbi perobscuri, adhuc fere omnino nescii sumus; quidam eam explicare, mentis tantùm morbum esse, et minime a corporis statu pendere opinantes conati sunt. Ego parum ambagium metaphysicae investigationis peritus sum, sed opinor, ut his Philosophis Insaniam per artem logicam solam sanare valde difficile esset.

Dissectiones post mortem diversas structuras cerebri ejusque appendicum, morbo interdum corrumpi, plenè demonstrant. Haec vel causae vel effectus vel tantùm concomitantia sint, sed sine dubio docent, harum partium functiones parum valide perfectas esse, et ergo justé inferramus, ut, dum in his partibus hae actiones laesae progredirentur, functiones cerebri ipsius quoque commotae sint; et ex hoc morbi naturam vel proximam causam in plurimis exemplis consistere, credimus.

Aliquando autem nihil inveniatur, et tunc Insaniam morbum plerumque cerebri functionum habeamus, modò ab causis physicis patefactis orientem, mòdo cerebri cum visceribus chylopoieticis consensu ubi longo pro tempore actione vitiata sunt, mòdo animi fervorum excitatione abnormi, in eis nec eruditis nec eam resistere assuefactis. Multi actionis laesae gradus in cerebro, aequè ac in aliis corporis organis occurrant, quibus functiones perturbantur (ut in organis excernentibus videmus secretiones depravatas) et qui non ab pulsu vel aliis signis conspicuis cerni possunt.

Sed nobis eam aut ad gradus excessum vel defectum, aut ad istae conditionis morbidae ab regula ordinis declinationem, ab quibus Insania proxime pendet, reducere satis erit.

De Prognosi.—Hoc morbo, Prognosis, a deliberatione circumspecta de omnibus signis impetum specialem comitantibus, vel horum priorè experientia in impetibus similibus, aut hominum ipsorum impetu repetito, aut aliorum simili conditione, comparatione deducenda est; necnon ab impetus duratione et frequentia,

causis peculiaribus excitantibus, aegri aetate, sexu, corporis temperamento, ejusque habitu haereditario, statu valetudinis generali, aliorum morborum eodem tempore praesentium naturâ.

Atque prognosis his morbis, casibus vel temporibus duobus, de quibus plerumque medicus sententiam dare vocatur, referenda est; scilicet, paroxysmi proprii duratione, vel terminatione probabili, et desinendi faustè vel fataliter vel ad Dementiam proclivitate.

Exitus propitius, his casibus ubi paroxysmus natura variabilis est, utrum vehemens vel maestus, praedicetur, et notatur semper ejus impetu et progressu non unius formae esse. Ubi aeger temperatione sanguineus, eventus probabiliter multum felicior erit, quam si leucophlegmaticum seu melancholicum esse videtur; aut quam si paroxysmus ab functionum vitalium statu perturbato pendere, aut originem ab suppressa effusione haemorrhoeida vel purulenta assueta, ducere videtur. Impropitius, ubi paroxysmus diuturnus est, aut frequenter et periodice regreditur, aut oriri imprimis ab animi impressionibus videtur, aut omnino malis corporeis non connexus, praesagiatur. Casus tamen des-

peratissimi sunt, quibus propensio matura et haereditaria observatur, aut quibus Dementia impetibus Maniae periodicis succedit.

De Diagnosi.—Insaniam a Phrenitide, Delirio, Ebrietate, medicamento ullius torpefaciendi vim habentis effectibus, Hypochondriasi, Epilepsiâ distingui necesse est.

Ab Phrenitide et Delirio prompte pulsus celeritate et validitate auctis, pyrexia vehementi, capitis dolore, vultus suffusione, lucis et soni impatientiâ, functionum corporis caeterarum perturbatione. In Mania horum signorum pauca raro, nulla saepe adsunt.

Ab Ebrietate, paroxysmi duratione satis discriminari potest, ubi spirituum effectus subsidere, nam qui antea gesticulationes et actiones maniaci omnes ostendit, post somnum placidum tranquillus, et ad rationem revocatus est.

Venena narcotica multos cerebri effectus signis maniae assimilatos exhibent, at rerum relatio plerumque ad quaedam signa nos dirigere praestat, quae cum vomendi et dormiendi cupiditate quae nos Diagnosin accuratam formare adjuvabunt.

Ab Hypochondriasi quam ab ullo alio morbo eam distinguere multo magis difficile est, nam Melancholiae et Hypochondriasi tam multa signa inter se communia sunt, ut aliam alterius modificationem esse, credere inducti sumus. Ill. CULLENUS Dyspepsiam adesse in hoc morbo, eumque Melancholia discriminare demonstravit; sed functiones laesae chylopoieticae, melancholiae symptomata fere constantia esse observantur. Opiniones falsae et depravatae diversis causis praesertim a salutis conditione excitatae, ad Hypochondriacos pertinent, sed morbi natura omnino mutatur, si aliquid ab his opinionibus pendens factum est. Spectra his saepe patefacta sunt, et quasi vera describantur,

“False creations proceeding from the heat-oppressed brain,”

et si in his fidem firmam et perfectam reponant, et perceptionem tantum falli discernere non possunt, et haec fides physiologicè considerata, naturam morbi sine dubio notabit, et igitur compos mentis non habendus est. Parvum abesse videtur, ut Hypochondriasis Insaniam

constituat, nisi plus propensionis praedisponentis, minusve in cerebro vis efficacis, ad sensus deprimentès ab corporis functionum perturbatione procreatos, obsistendum.

Distinguere inter quasdam Phantasmas, faemae vitaeque eccentricitatem, numinis afflatum nimium, sanam mentem ad imbecillitatem etiam accedentem, et Insaniam, difficillimum est.

De modo Tractandi.—Opinio, Insaniam morbum mentis solùm et immedicabilem fuisse, his miseris plus calamitatis intulit, quam concipi potest. Illorum conditio extra medicamentorum potestatem existimata fuit; et Amici et Medicus eos in vincula et coercionem conjiciendi consenserunt, et quod saepe priusquam morbus temporarius nunc permanens fit. In receptaculis coarctabantur, ubi frequenter crudelissime tractabantur, et vere omnibus privationibus et excitationibus illorum conditionem plus exasperare quam allevare pertinentibus, expositi sunt. Haec fortunate nunc solum recordantur nam tantum fuit malum ut lex interposita fuit, et nunc multa Insanorum Hospitia publica instituuntur, ubi omnis attentio medicorum et ministrorum ad illorum solatium adhibetur. Et

hunc morbum si bene geratur, aliqua ex parte esse sanabilem, confirmatur, testatione publicâ A. D. 1826, promulgatâ, ut in nonis Angliæ Comitatus ubi Hospitia condita fuere, ex numero 3857 aegrorum admissorum, 1550 ad sanitatem redditi fuerunt. Tabulae nuper Doctore BURROWS editae quoque aliud argumentum pro hoc praebent.

Modus medendi in medicalem et moralem dividi potest, et ut prior apud morbi accessiorem praecipuè applicatur, primò de remediis usitatissimis, dein administratione morali tractare statuimus. Itaque in paroxysmo maniaco indicatio prima constabit, ex quocunque ad vasorum et nervorum excitationem reducendam, ubi evidenter in statu abnormis actionis sint, et ad corporis equilibrium reddendum tendit; praesertim organorum singulorum functiones imperfectas esse, vel cerebro intimè conjunctas, vel in id imperium habere observantur.

Regimen antiphlogisticum sub quibusdam modificationibus adhibendo. Sanguinis detractio in primo impetu maxime proderit, temerè autem haud adhibenda est, sed medicum maxime oportet cavere, ne vires aegri subito decidant.

Arteriae temporalis sectio, Hirudines vel Cucurbitulae cruentae capiti admotae, venae sectioni medianae multum praestant.

Medicamenta Cathartica in genere morborum fere nullo magis valere, nam secretiones pertinaces et diuturnas vitiatas in viam primam effusas, summam causam praedisponentem in plurimis casibus fuisse credimus. Aliquando usum eorum moderatum pro tempore continuari, et attentionem necessariam statui alvi secretionum eorum actione ortarum dare oportet. Consensus cerebrum inter et genus hepaticum intimus esse diu observatus est, et ad hunc pro attentionis defectu, apud medicos recentiores ratio reddi non potest. Talia igitur cathartica seligeremus, qualia aliquam actionem specialem in Hepatis functiones habent; scilicet, Hydr. Submis. combinationes cum Jalapa vel Extr. Colocynth. vel Pilula Camb. Comp. aut vespere Hydrⁱ. Submis. iv. vel v. gr. et mane sequenti Infusi Sennae Comp. ℥ ij vel ℥ iij adhibendas.

Horum medicamentorum actionem diligenter observari opus est, quia alvus saepe in hoc morbo tam torpida esse invenitur, ut tres qua-

tuorve solitae portiones, alvum solvere necessariae sint. Ubi intestinorum excretiones vitatae sunt, perseverare leniorum cathartorum, cum mitioribus Hydrargyri praeparationibus, usu, donec secretiones saniores aspectum assumunt, necesse erit.

Emetica.—Ab aliis medicis usus vomitionum multum laudatus, aliis aequè reprehensus est; sed experientia maxime illorum beneficia docet nisi Diathese phlogistica, et sanguinis fluxu caput versus aucto evidenter contra-indicata. Dr. Cox eorum usus in omni fere morbi gradu, et repeti per multas vices, dum materia vitata ex ventriculo ejiciatur.

Dr. FERRIAR quoque multos casus commemorat, quibus cum fructu adhibentur, atque multum beneficium nauseae sensatione longo pro tempore promota oriri. Solutio Antimonii Tartarizati merito agnoscitur in his morbis optimum remedium esse vomitorium, et doses omni semihora repeti oportet, et quia ab aegris, qui pertinaciter medicamenta abnegant, facilius celatur. Tamen in leni et consueta morbi conditione, horum usus temerè et inconsideratè

vitandus est, praesertim si ventriculi vel corporis totius debilitas adsit.

Epispastica capiti raso applicata plerumque prohibentur quod irritationem augent, nihilominus aliis remediis conjuncta, quibusdam casibus applicari oportet. Nonnunquam pari ratione quam *Metastasis* vel *revulsio suris* internis applicata sunt. *Fonticula*, *Moxa* et *frictiones irritantes* etiam expertae sunt, sed testimonium haud valde opportunum est, attamen in multis exemplis utilia sunt.

Thermae.—Balnea calida in tractando varios hujusmodi morbos auxilium nostrum praecipuum constituent. Irritationem mitigare, corporis aequilibrium reddere, et saepe, quod maxime optatur, somnum conciliare, esse horum effectus utilissimos credebantur. Multo frequentius in Gallia quam nobis utuntur pro munditia, luxuria, morborumque curatione.

In nosocomiis Bicetre et Salpetriere consuetudo est, aegros sub tractatione ter quaterve per hebdomadam in balnea calida (ab 75 ad 90° Farht.) immergere, in quibus per duas vel quatuor horas, et etiam duodecim, vel quatuor et viginti retinere.

Sunt multi alii modi aquae et calidae et frigidae utendae.

Balneum frigidum, ubi debilitas ab tabe dorsali et aliis causis adsit, multum pollet, si reactio constanter apparet; et semper secundum Doctoris CURRIE praecepta, in opusculo de Afusionibus frigidis, adhibetur. In quibusdam exemplis Balneum pluviale, vel quod dicitur, "Douche" multum prodesse inventum est, ex quo aqua frigida ab diversis altitudinibus, summo capito, in uno vel permultis rivis descendere permittitur.

Lotiones frigidae, vel lintea in aqua cum Æthere vel Alcohole mista saepe immersa, et raso capiti gesta, dum aeger in balneo calido vel pedes in pediluvio immergerentur, paroxysmum semper temperant, et soporem saepe inducunt. Omni tempore pediluvium commodè utatur, ejusque beneficium Sinapi, Aceto vel Muriate Sodae, additis multum augetur. De usu balneorum vaporum medicatorum pauca testimonia praebentur. Aqua frigida abundè hausta, quibusdam melancholicis prodesse affirmata est.

Narcotica.—Symptoma in hoc morbo moestissimum est fere continua somni absentia, et

infeliciter narcoticorum administrationem hanc conditionem potius aggravare quam allevare expertum est; Labor, Exercitatio, et Regimen huic conditioni obviam iri, remedia efficacissima sunt. Opium adhiberi non debet, nisi irritationem specialem vel dolorem alleviandi consilio et alvi fluxum supprimendo adjuvare. Camphora et Digitalis quam opium excitationem mitigando, somnumque conciliando multo magis laudatae sunt. Dr. DUNCAN Junr. in lecturis suis narrat, Camphoram magnis dosibus assumptam validissimos effectus in cerebri functiones, praesertim memoriae et perceptionis jacturam producere—Dr. COX, HILL, et alii varia experimenta cum illa et acidis vegetabilibus combinatis fecerunt, multumque valere inventa sunt.—Drs. FERRIAR et HASLAM haud aequè commendant et in Gallia vix unquam adhibetur.

Digitalis forsàn commendationis ut remedium narcoticum plus recipit quam meruit; effectus ejus diuretici et potentes in arteriarum et cordis actione e diminuenda plane confirmantur, et quantum hi pollent, salutaris erit.

Musica et (“*Machina circumvolens*,” de D’ARWIN) a Doctore COX et Dom. ODIER, Genevae, multum commendantur imprimis vim pa-

roxysmi furiosi mitigando, aegrumque tractabiliorem reddendo.

Cinchona cum Opio et Vinum multum prosunt, ubi morbus typum intermittentem induere aut magna debilitas pulsu parvo et debili, appetitu imminuto, corpore emaciato, manifeste observatur. Hydrargyri et Ferri praeparationes, Antispasmodica et Electricitas interdum commendata sunt, et sine dubio exempla, sunt quibus singula sua more sagaciter adhibita, multam utilitatem habent.

Insanientes haud raro, aliis morbis supervenientibus vel casibus fortuitis et ictibus capiti illatis penitus sanati sunt. Febris Exanthematae, Intermittentisve, et Eruptionis Chronicae, Arthritidis, Rheumatismi et Phthisis accessio inter hos enumeratur. Parturitio et redindegratio profluviorum antea suppressorum, paroxysmum maniacum quoque removerunt.

Semper in hoc morbo necessarium est, Medicum statui intestinorum et vesicae urinariae attentionem specialem dare, et servis mandata, ut diligenter observent, illarum evacuationes, propriis intervallibus peractas esse, dare. Aegri saepe easdem haud conscié et saepius consulto et cogitato distentas retinere

observati sunt, unde multum corporis perturbationis derivatur.

Administratio Moralis multum ab veteribus urgebatur, atque multa praecepta de arte maniacos benignitate, fortitudine, et dexteritate gubernandi, nobis ab illis prodita sunt.

Haec consistet tales regulas co-optando quales optimè aptatas ad aegrorum solatium, felicitatem, incolumitatem, et ad sanitatem instaurationem conducere arbitramur. Ordinem habitusque ad normam exactos constituere summi momenti est, aegri sine dolore vel injuria coarctati sunt, tamen statu maxime furioso manus et interdum pedes, si evitare non potest, sunt ligandae. Diaetam, quae semper facile assimilaretur, tempore statuto dare, Exercitationi quoque tempus idoneum assignare, et ad horam praescriptam requiescendi iterumque mane resurgendi adhaerere oportet. Quamvis non negatur, leniorem administrationem multam promotam esse, tamen candide agnoscendum est, illos multis rebus infelicibus, non facile superandis etiam nunc objectos esse. Difficultas ministros procurandi idoneis qualitatibus ornatos, sagacitate nimirum, benignitate, et patientia, quae ita necessaria sunt quibus continua communicatio

his perversis et intractabilibus impedimentum haud levis momenti constituit.

Muneris medici pars alicujus momenti est hos ministros docere, moderare, intenteque observare, ut hi auctoritatis abusus praecaveantur, qui continuae provocationi expositi tam frequenter occurrunt. Tamen prorsus necessarium est, auctoritatem consummatissimam, tam lenibus modis quam exerceri potest, acquirere, ut primus gradus ad ullam partem sequentis tractationis dirigendam. Impossibilitate hujus agendi, opinor, ut tam difficile Insanos domi gubernare evadit, illi enim summum imperium cujusque ad res suas domesticas pertinentes possidere tam longe soliti sunt, ut vix ulla auctoritas in eos, dum ibi manent, sustineri potest, et servis aliisque familiae sociis succumbere obligari, saepe perpetuae irritationis origo et causa est.

Imperio in aegri animi affectiones quoque addenda est minuta perscrutatio de priore nomine, ingenii facultate, et animi equitate, atque tam multum indolis historiae, et ante, et ad paroxysmi aditum, quam obtinere possimus.

Ut recreatio firmetur, iteratusque lapsus praecaveatur, aegro diaetam constitutione

idoneam pro aliquo tempore praescribere, debemus. Causae morales et physicae, quae morbum excitavere, evitandae sunt; illumque praemunire cibi potusque intemperantiam, studium nimis intensum, praeter omnia excitationes nervorum vehementes vel subitas, opus est: Experientia docuit, quam frequenter lapsus, aegrum citius amicis restituendo, procreati sunt, quo priores causae omnes actionem resumunt, antequam aegri animi illorum impetus resistere satis stabiliuntur.

“ Edidi quae potui, non ut volui, sed ut me temporis angustiae coegerunt.” CICERO.

FINIS.